

tægt. Jeg finder saaledes, at det vilde være synderligt, om der skulde udkomme en Apanagelov som den foreliggende, hvortil der søiedes noget Saadant; jeg finder det hverken rigtigt eller, saavidt jeg formaaer at skjønne, ganske passende, og jeg finder navnlig ogsaa af den Grund Anledning til paa det Bestemteste at modsætte mig at forelægge Hans Majestæt nogen saadan Lov til Stadfæstelse, at det ifølge Grundlovens § 22 udtrykkelig er forbeholdt Kongen at besætte alle Embeder i samme Omfang som hidtil. Nu veed jeg meget vel, at deri kan skee Forandring ved Lov; men det har vist aldrig været Meningen, at der i den Henseende skulde skee Forandring incidenter ved Givelsen af en Apanagelov. Hvad angaaer de øvrige Punkter, der af det ærede Udvalgs Fleertal ere bragte paa Bane, saa ere de vel nævnte i den afgivne Betænkning over denne Lov, men det er tillige sagt, at Udvalget paa anden Maade vil søge at bringe disse Punkter frem, og jeg kan saaledes indskrænke mig til at forvare Regeringen imod, at den Anskuelse, der er udtaalt i Henseende til Vedligeholdelsen af Palaiet i Amaliegaden 123, skulde være rigtig; jeg maa nemlig ifølge Udvalgets her afgivne Betænkning antage, at dette Spørgsmaal nærmere vil komme frem ved Finantslovens Behandling, og jeg kan altsaa her indskrænke mig til at erklære, at jeg ikke er enig med Udvalgets Fleertal i hvad der i saa Henseende er anført.

Sikkerhed: Jeg troer vist, at den ærede Finantsministers Udtalelse maa beroe paa en Misforstaaelse af hvad idetmindste jeg for min Part har foreskilt mig, at jeg havde deeltaget i at indstille. Jeg troer ikke, at der findes, idetmindste har jeg ikke kunnet finde mindste Spor af Tilbøielighed hos Udvalget til at indskrænke Kongens Ret til at besætte Embeder. Der findes ikke et Ord, der vilde forhindre Hs. Majestæt fra at betro den paaagældende Prinds hvilketfomhelst Embede, men der findes kun en Indskrænkning i at lade dette Embede faae en dobbelt Gage, nemlig den Gage, som indrømmes gennem Appanagen, og den Gage, som særligt tillægges Embedet. Med Hensyn til Tillæggelsen af Gager til Poster troer jeg, at Lovgivningsmagten er deelt. Jeg troer ikke, at vi ere traadte et

eneste Skridt ud over den Grændse, indenfor hvilken vi netop ere opfordrede til at bevæge os. Spørgsmaalet er ogsaa misforstaaet, naar man har meent, at vi ikke saae paa Pengespørgsmaalet med Hensyn til Apanagisterne. Udvalgets Mening er, at det ikke ønskes, at disse Gager, som det ikke vil have tillagt Apanagisterne, derfor skulle indbrages, men det sandt, at Hs. Majestæt kunde lade disse Gager komme de Mænd til gode, der efter deres Tjenestetid, øvrige Fortjenester og Duellighed kunde komme til at besætte disse Poster, medens man antog, at de apanagerede Prindsar, der fik Embeder af den Art, skulde føre og styre disse Embeder for deres Apanager, undtagen forsaavidt der er tilfældige Udgifter, der skulle dækkes, men at de ikke skulde optage Posterne for de vedkommende Embedsmænd. Det er en usikker Maade at ansætte en Apanage paa, naar den kan forøges, og forøges meget betydeligt, ved Hjælp af Gager, og vi tilstaae ligefrem, at vi bestrægte enhver Forøgelse som urigtig fra Pengenhensynets Side. I den Henseende ønske vi Besparelse; vi ønske, at Apanagerne ikke maae vore op over det, hvortil de fastsættes, hverken paa Statskassens eller paa de Embedsmænds Regning, der efter en lang Tjenestetid ellers kunde blive forfremmede til disse Poster; men en af disse Ting vil blive Tilfældet, naar Apanagisten skulde have Gage; thi naar han faaer en Gage, som ligger udenfor de almindelige Regulativer for en vis Klasse af Embeder, da er det en forøget Udgift for Statskassen, og faaer han en Gage, der ligger indenfor de almindelige Regulativer, da vil det være paa Beføstning af den hele Række af Embedsmænd, som ellers for deres i Almindelighed langt længere Tjenestetid, var meest beføiet til at indtage en saadan Stilling. Men ingen af disse to Dele anseer den Deel af Udvalget, med hvem jeg har deelt Anskuelse, for rigtig; vi ansee det for urigtigt med Hensyn til Apanagisten, vi ansee det for urigtigt med Hensyn til Staten, og vi ansee det for ubilligt med Hensyn til de Folk, der have tjent i en lang Række af Aar. Naar en apanageret Prinds tidligt, som det bør være, for at prøves, sættes ind i høie Statsembeder, saa er det for at øve ham, men ikke